

De hondstrouwe aanhang van Bouterse is verbeterd

PARAMARIBO

'Ik zou sterven voor Bouterse als het moet', zegt een jonge rasta met fonkelende ogen. 'Fucking 8 december', spuugt een ander.

MAC VAN DINTHER

Het gesprek van het groepje dammers onder de schaduwbomen van de Jodenbreestraat, hartje Paramaribo, gaat over politiek, dat is in het voorbijgaan wel duidelijk. De naam Bouterse valt herhaaldelijk. Het gaat er heftig aan toe. 'Fucking 8 december', spuugt een donkere man in een kleurig bedrukt zwart T-shirt. Maar zo gauw een buitenstaander nadert, valt het gesprek stil en turen de mannen naar het dambord waar een ingewikkelde patstelling staat.

Een man met brede schouders in een mouwloos geel shirt kan zich niet lang inhouden. 'Bouterse is een goede man', blaft hij. 'Hij hóudt van Suriname.'

De man klinkt boos en hij heeft reden om boos te zijn. Wat een topdag had moeten worden voor hun idool Desi Bouterse - amnestiewet door het parlement, gevolgd door een feestje op het grasveld voor het presidentieel paleis - werd een sof. Er kwamen niet genoeg parlementariërs opdagen om de amnestiewet in stemming te brengen die het proces tegen Bouterse onderuit zou halen. Onderwijl getuigde een ex-strijdmaker in datzelfde proces dat Bouterse hem had verteld dat hij op 8 december 1982 eigenhandig twee lastige opposenten had doodgeschoten.

Wat bedoeld was als een feestje, draaide uit op een steunbetuiging aan Bouterse. En ook dat was geen klinkend succes. De aangekondigde achtduizend demonstranten kwamen bij lange na niet opdagen - wat overigens niets afdeed aan het enthousiasme van hen die wel kwamen, misschien mede omdat er volop gratis drank werd geschonken.

Het lijkt de hondstrouwe Bouterse-aanhang op straat alleen maar verbeterd te maken. 'Ik zou sterven voor Bouterse als het moet', zegt een jonge rasta met fonkelende donkere ogen. Bouterse had het recht om zich van zijn tegenstanders te ontdoen, vindt zijn vriend. 'Zij vielen hém aan.'

Hun steun is gemengd met anti-koloniale sentimenten die 37 jaar na de onafhankelijkheid nog springlevend zijn. Het is allemaal de schuld van Nederland, zegt de rastajongen. 'De Nederlanders hebben Bouterse naar Suriname gebracht om het land voor hen over te nemen.' Toen hij dat weigerde, keerden ze zich tegen hem.

Een van de dammers verderop in de straat windt zich zichtbaar op. 'Sluit Bouterse op en je zult zien waar Suriname over zes jaar staat: nergens. Bouterse heeft ons weer op de kaart gezet, hij heeft werk gebracht.'

Ook op de Centrale Markt van Paramaribo denken ze er zo over. Tussen de opgestapelde gerimpelde sopropo's, bitter als gal, de lange strengen kousenband, groene bossen tayerblad en glimmend gele pepers die heter zijn dan de hel, doet Perry Huur (70) zijn boodschappen. Hij heeft op Bouterse gestemd. 'Mijn hele familie.' En hij peinst er niet over zijn steun in te trekken nu zijn voorman onder vuur ligt. 'Niemand heeft gezien dat hij de moorden heeft gepleegd. Hoe kun je hem dan veroordelen? Ik hou van deze regering. Deze regering werkt.'

Dat is wat je kon verwachten, fulmineert Marcel Fer, de uitbater van een ijskar aan de Waterkant, het terras aan de rivier waar de stadsbewoners graag een rijstbiertje drinken. 'Door tegen hem in te gaan, maken jullie Bouterse alleen maar groter. Je zult zien dat bij de volgende verkiezingen nog meer mensen op hem stemmen.'

Hij wijst erop dat Ronnie Brunswijk,

die destijds de opstand tegen Bouterse leidde, wel amnestie heeft gekregen. 'En wat voor Pietje geldt, moet ook voor Jantje gelden.'

Een schaars tegengeluid komt van een jonge hindoestaanse advocaat die met een oudere zakenvriend geniet van de koelte in het Grand Café van hotel Krasnapolsky aan de Domineestraat, de Kalverstraat van Paramaribo. 'Die jongens op straat zijn net makke schapen', zegt hij. 'Ze worden opgejut met muziek en ophitsende toespraken.'

Hij vindt dat het recht zijn loop moet hebben en Bouterse veroordeeld moet worden, als hij schuldig is. 'Maar of het vonnis ooit echt uitgevoerd zal worden, betwijfel ik.' Hij wil liever niet met zijn naam in de krant. Paramaribo is klein, zegt zijn oudere vriend minzaam.

Op het grasveld voor Bouterse's presidentiële paleis worden intussen de tenten afgebroken die waren opgezet voor de anti-discriminatiedag die duizenden jongeren trok, veel meer dan de pro-Bouterse bijeenkomst.

Het naastgelegen Fort Zeelandia, waar de rechter van het proces tegen Bouterse vrijdag de kogelgaten kwam bekijken die de 8 december-moorden achterlieten, is zaterdag gesloten voor publiek. De straatventer die zijn schilderijen aan touwen tussen de bomen heeft opgehangen, doet geen drukke zaken. Wat hij denkt van de bewoner van het paleis waarop hij uitkijkt? 'Wie er ook zit, ik moet het geld toch met mijn eigen handen verdienen.'